

LA CANCIÓN DE SIMA

Títol original: *Sima's Song* **Direcció:** Roya Sadat **Guió:** Aziz Deldar, Roelof Jan Minneboo, Fernanda Rossi, Roya Sadat **Països:** Països Baixos, Espanya, França **Durada:** 97 min **Any:** 2024 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Nelofer Pazira, Leena Alam, Max Grosse Majench... **Música:** Xavier Font **Fotografia:** Ton Peters **Distribuidora:** Sildavia Cinema
Estrena a Espanya: 1/5/2025
No recomanada per a menors de 12 anys, especialment recomanada per al foment de la igualtat de gènere
Versió original en farsi, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Després que els talibans dispersin una manifestació de dones, la Suraya explica a la seva neta la història de la Sima, gran cantant i amiga a l'Afganistan dels 70. Així comença aquest drama històric que, en aquell context inflamable, retrata una amistat a prova de bombes i bàndols entre dues joves: una, activista i de família bé, l'altra, conservadora i d'origen humil; una es dedicarà a la política i l'altra a la música, però totes dues seran utilitzades pels assedegats de poder. (FilmAffinity)

CRÍTICA

09/12/2024 - El vessant polític eclipsa el vessant personal a la pel·lícula de Roya Sadat sobre dues amigues a l'Afganistan els dies anteriors a la invasió soviètica del 1978

La cineasta afganesa **Roya Sadat** explora l'agitació política que va conduir a la invasió soviètica de Kabul el 1978 a través de la mirada de dues amigues que es troben a bàndols oposats del conflicte. ***Sima's Song***, que va tenir la seva estrena mundial al Festival Internacional de Cinema de Tòquio i celebra ara la seva estrena al món àrab a la quarta edició del Festival de Cinema del Mar Roig, és una proposta ambiciosa que pretén posar en relleu el paper de la dona en el panorama polític i rastrejar les arrels de les lluites actuals a l'Afganistan.

Sadat emmarca la pel·lícula amb una impactant escena de protesta contemporània: al Kabul del 2023, les dones surten als carrers exigint "pa, treball i llibertat". Aquest marc ancora la narració a la realitat actual de l'Afganistan, vinculant els esdeveniments històrics descrits a la pel·lícula amb la lluita actual pels drets de la dona sota el règim talibà.

La història se centra en la Suraya (**Mozhdah Jamalzadah**), que participarà en aquestes protestes. El 1978, és una jove de classe mitjana-alta que simpatitza amb els ideals comunistes. La seva millor amiga és la Sima (**Nelofer Pazira**), una talentosa cantant d'origen humil i tradicionalment musulmà. La interpretació commovedora de la Sima d'una cançó tradicional afganesa es repeteix al llarg de la pel·lícula, simbolitzant la identitat cultural enmig de l'agitació política. Tot i això, massa sovint, la pel·lícula desvia la seva atenció cap als mecanismes del poder, en lloc d'aspirar a un retrat més estratificat i matisat de les dues protagonistes. El rerefons polític, centrat en les tensions entre les faccions Khalq i Parcham, resulta de vegades confús, fins i tot amb els esforços de la cineasta per aclarir alguns termes i noms en els subtítols. Aquest èmfasi en els secrets polítics resta protagonisme al drama humà, de manera que als espectadors que busquen una experiència més centrada en els personatges els resultarà difícil seguir la narració. Tot i aquests desafiaments, ***Sima's Song*** continua sent un intent encomiable de reinserir les dones en la narrativa històrica de l'Afganistan. La decisió de Sadat de destacar el punt de vista de les dones en un context històric dominat pels homes és valenta i necessària. En un moment en què se segueix reprimint la veu de les dones, aquesta pel·lícula és un recordatori de la importància d'explicar aquestes històries. Encara que ***Sima's Song*** no aconsegueixi convèncer els espectadors que prioritzen la profunditat dels personatges sobre l'exposició històrica, el seu missatge continua ressonant profundament.

Ona Salwa – cineuropa.org